Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

►B

VERORDENING (EU) Nr. 270/2011 VAN DE RAAD

van 21 maart 2011

betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Egypte

(PB L 76 van 22.3.2011, blz. 4)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Verordening (EU) nr. 1099/2012 van de Raad van 26 november 2012	L 327	14	27.11.2012
►M2	Verordening (EU) nr. 517/2013 van de Raad van 13 mei 2013	L 158	1	10.6.2013
►M3	Uitvoeringsverordening (EU) 2017/490 van de Raad van 21 maart 2017	L 76	8	22.3.2017
►M4	Uitvoeringsverordening (EU) 2017/491 van de Raad van 21 maart 2017	L 76	10	22.3.2017
►M5	Uitvoeringsverordening (EU) 2018/465 van de Raad van 21 maart 2018	L 78 I	1	21.3.2018
►M6	Uitvoeringsverordening (EU) 2019/459 van de Raad van 21 maart 2019	L 80	1	22.3.2019
►M7	Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1163 van de Commissie van 5 juli 2019	L 182	33	8.7.2019
►M8	Uitvoeringsverordening (EU) 2020/416 van de Raad van 19 maart 2020	L 86	3	20.3.2020

▼B

VERORDENING (EU) Nr. 270/2011 VAN DE RAAD

van 21 maart 2011

betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Egypte

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

a) „tegoeden”: financiële activa en voordelen van enigerlei aard, met inbegrip van, maar niet beperkt tot:

   i) contanten, cheques, geldvorderingen, wissels, postwissels en andere betaalmiddelen;

   ii) deposito's bij financiële instellingen of andere entiteiten, saldi op rekeningen, schulden en schuldbewijzen;

   iii) in het openbaar en onderhands verhandelde waardepapieren en schuldbewijzen, met inbegrip van aandelen, certificaten van waardepapieren, obligaties, promessen, warrants, schuldbekentenissen en derivatencontracten;

   iv) rente, dividend of andere inkomsten uit of waarde voortkomende uit of gegenereerd door activa;

   v) krediet, recht op compensatie, garanties, uitvoeringsgaranties of andere financiële verplichtingen;

   vi) kredietbrieven, cognossementen, koopbrieven;

   vii) bewijsstukken van een belang in tegoeden of financiële middelen;

b) „bevriezing van tegoeden”: het voorkómen van het op enigerlei wijze muteren, overmaken, corrigeren en gebruiken van, toegang hebben tot of omgaan met tegoeden, met als gevolg wijzigingen van hun omvang, bedrag, locatie, eigenaar, bezit, onderscheidende kenmerken, bestemming of andere wijzigingen waardoor het gebruik van bedoelde tegoeden mogelijk zou worden gemaakt, inclusief het beheer van een beleggingsportefeuille;

c) „economische middelen”: activa van enigerlei aard, materieel of immaterieel, roerend of onroerend, die geen tegoeden zijn, maar kunnen worden gebruikt om tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen;

d) „bevriezing van economische middelen”: het voorkómen van het gebruiken van economische middelen om op enigerlei wijze tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen, inclusief, maar niet noodzakelijkerwijs beperkt tot het verkopen, verhuren of verhypothekeren ervan;

▼B

e) „grondgebied van de Unie”: het grondgebied van alle lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is, onder de in het Verdrag bepaalde voorwaarden, met inbegrip van hun luchtruim.

Artikel 2

1. Alle tegoeden en economische middelen die toebehoren aan, eigendom zijn van, in het bezit zijn van of onder zeggenschap staan van de personen die, in de zin van artikel 1, lid 1, van Besluit 2011/172/GBVB zijn geïdentificeerd als zijnde verantwoordelijk voor het verduisteren van Egyptische overheidsmiddelen, en van de in bijlage I vermelde natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen die banden met hen onderhouden, worden bevroren.

2. Aan of ten behoeve van de in bijlage I vermelde natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten en lichamen mogen geen tegoeden of economische middelen direct of indirect ter beschikking worden gesteld.

3. Het is verboden bewust en opzettelijk deel te nemen aan activiteiten die tot doel of tot gevolg hebben dat de in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen direct of indirect worden omzeild.

Artikel 3

1. In bijlage I worden de redenen vermeld waarom een natuurlijke persoon, rechtspersoon, entiteit of lichaam in de lijst is opgenomen.

2. Bijlage I bevat verder, wanneer beschikbaar, informatie die nodig is om de betrokken natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen te kunnen identificeren. Met betrekking tot natuurlijke personen kan die informatie bestaan uit namen, inclusief aliassen, geboortedatum en geboorteplaats, nationaliteit, paspoort- en identiteitskaartnummers, geslacht, adres (indien bekend) en functie of beroep. Met betrekking tot rechtspersonen, entiteiten of lichamen kan die informatie namen, plaats en datum van registratie, registratienummer en de plaats van vestiging omvatten.

Artikel 4

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2 kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, vermeld op de in bijlage II genoemde websites, onder voorwaarden die zij passend achten, toestemming geven voor de vrijgave van bepaalde bevroren tegoeden of economische middelen of de beschikbaarstelling van bepaalde tegoeden of economische middelen, indien zij hebben vastgesteld dat de betrokken tegoeden of economische middelen:

a) nodig zijn voor uitgaven om te voorzien in basisbehoeften van de in bijlage I genoemde natuurlijke personen en de familieleden die van hen afhankelijk zijn, zoals betalingen voor levensmiddelen, huur of hypotheeklasten, geneesmiddelen of medische behandelingen, belastingen, verzekeringspremies of nutsvoorzieningen;

▼B

b) uitsluitend bestemd zijn voor de betaling van redelijke honoraria of de vergoeding van kosten in verband met de verlening van juridische diensten;

c) uitsluitend bestemd zijn voor de betaling van honoraria of kosten voor het aanhouden of beheren van bevroren tegoeden of economische middelen; of

d) noodzakelijk zijn voor buitengewone uitgaven, mits de betrokken lidstaat aan alle andere lidstaten en de Commissie ten minste twee weken voordat de toelating wordt verleend, de redenen heeft meegedeeld waarom de toelating moet worden verleend.

2. De betrokken lidstaat stelt de andere lidstaten en de Commissie in kennis van elke op grond van lid 1 verleende toestemming.

▼M1

Artikel 5

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2 kunnen bevoegde autoriteiten van lidstaten, als vermeld op de lijst van websites van bijlage II, toestemming geven voor de vrijgave van bepaalde bevroren tegoeden of economische middelen, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de tegoeden of economische middelen zijn het voorwerp van een arbitragebesluit dat is vastgesteld voor de datum waarop de in artikel 2 bedoelde natuurlijke persoon, rechtspersoon, entiteit of lichaam is opgenomen in bijlage I, of van een justitieel of administratief vonnis dat in de Unie is uitgesproken, of van een gerechtelijk vonnis dat in de betrokken lidstaat uitvoerbaar is, en dat van voor of na die datum dateert;

b) de tegoeden of economische middelen worden uitsluitend aangewend om te voldoen aan vorderingen die door een dergelijk vonnis zijn gewaarborgd of geldig zijn verklaard, overeenkomstig de wet- en regelgeving tot vaststelling van de rechten van de personen die titularis zijn van dergelijke vorderingen;

c) het vonnis is niet ten behoeve van een natuurlijke persoon of rechtspersoon, entiteit of lichaam van bijlage I; en

d) de erkenning van het vonnis is niet in strijd met de openbare orde van de betrokken lidstaat.

2. De betrokken lidstaat stelt de andere lidstaten en de Commissie in kennis van elke op grond van dit artikel verleende toestemming.

▼B

Artikel 6

▼M1

1. Artikel 2, lid 2, is niet van toepassing op de bijboeking op bevroren rekeningen van:

a) rente of andere inkomsten op deze rekeningen; of

▼M1

b) betalingen die verschuldigd zijn uit hoofde van contracten, overeenkomsten of verplichtingen die zijn gesloten of zijn ontstaan vóór de datum waarop de in artikel 2 bedoelde natuurlijke of rechtspersoon, entiteit of lichaam op de lijst in bijlage I werd opgenomen; of

c) betalingen uit hoofde van justitiële of administratieve vonnisen of arbitragebesluiten die in de Unie zijn uitgesproken of in de betrokken lidstaat uitvoerbaar zijn,

mits deze rente, andere inkomsten en betalingen overeenkomstig artikel 2, lid 1, bevroren worden.

▼B

2. Artikel 2, lid 2, vormt geen belemmering voor de creditering van bevroren rekeningen door financiële instellingen of kredietinstellingen in de Unie die tegoeden ontvangen die naar de rekening van een op de lijst voorkomende natuurlijke persoon, rechtspersoon, entiteit of lichaam zijn overgemaakt, op voorwaarde dat de bijgeboekte bedragen eveneens worden bevroren. De financiële instelling of kredietinstelling brengt de relevante bevoegde autoriteiten onverwijld op de hoogte van dergelijke verrichtingen.

Artikel 7

In afwijking van het bepaalde in artikel 2 en mits een betaling verschuldigd is door natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen van bijlage I op grond van een contract of overeenkomst die door hen is gesloten of een verplichting die voor hen is ontstaan vóór de datum waarop zij zijn aangewezen, kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, vermeld op de in bijlage II genoemde websites, onder voorwaarden die zij passend achten, toestemming geven voor de vrijgave van bepaalde bevroren tegoeden of economische middelen, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de betrokken bevoegde autoriteit heeft vastgesteld dat:

   i) de tegoeden of economische middelen worden gebruikt voor een betaling door een persoon, entiteit of lichaam die wordt vermeld in bijlage I; en

   ii) de betaling niet in strijd is met artikel 2, lid 2;

b) de betrokken lidstaat heeft de andere lidstaten en de Commissie ten minste twee weken voordat de toestemming wordt verleend, in kennis gesteld van deze vaststelling door de bevoegde autoriteit en van het voornemen toestemming te verlenen.

Artikel 8

1. De bevriezing van tegoeden of economische middelen of de weigering om tegoeden of economische middelen beschikbaar te stellen, die plaatsvindt in het vertrouwen dat die maatregel in overeenstemming met deze verordening is, levert geen aansprakelijkheid op van de natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen die die maatregel uitvoeren, of van directeuren of werknemers daarvan, tenzij het bewijs wordt geleverd dat de tegoeden en economische middelen als gevolg van nalatigheid zijn bevroren of ingehouden.

▼B

2. De verbodsbepaling van artikel 2, lid 2, geeft geen aanleiding tot enigerlei aansprakelijkheid van de betrokken natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten en lichamen die financiering of financiële bijstand verstrekten, indien deze niet wisten en geen gegronde reden hadden om te vermoeden dat hun acties een inbreuk zouden zijn op de bedoelde verbodsbepalingen.

Artikel 9

1. Onverminderd de geldende regels inzake rapportage, vertrouwelijkheid en beroepsgeheim zijn natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten en lichamen verplicht:

a) alle informatie die de naleving van deze verordening vergemakkelijkt, zoals informatie over rekeningen en bedragen die overeenkomstig artikel 2, lid 1, zijn bevroren, onverwijld te verstrekken aan de bevoegde autoriteit, vermeld op de in bijlage II genoemde websites, van de lidstaten waar zij hun woonplaats hebben of gevestigd zijn, en deze informatie, direct of via de lidstaten, aan de Commissie te doen toekomen; en

b) samen te werken met deze bevoegde autoriteit bij de verificatie van deze informatie.

2. Overeenkomstig dit artikel verstrekte en ontvangen informatie mag uitsluitend worden gebruikt voor de doeleinden waarvoor de informatie is verstrekt of ontvangen.

▼M1

3. Lid 2 belet lidstaten niet dergelijke informatie overeenkomstig nationale wetgeving uit te wisselen met de bevoegde autoriteiten van Egypte en met andere lidstaten, waar dit nodig is om wederrechtelijk verkregen vermogensbestanddelen terug te vorderen.

▼B

Artikel 10

De Commissie en de lidstaten stellen elkaar onverwijld in kennis van de krachtens deze verordening getroffen maatregelen en wisselen onderling alle andere voor deze verordening relevante informatie waarover zij beschikken uit, met name betreffende inbreuken, handhavingsproblemen en uitspraken van nationale rechters.

Artikel 11

De Commissie wordt gemachtigd bijlage II te wijzigen op basis van de door de lidstaten verstrekte informatie.

Artikel 12

1. In de gevallen waarin de Raad besluit een natuurlijke persoon, rechtspersoon, entiteit of lichaam te onderwerpen aan de in artikel 2, lid 1, bedoelde maatregelen, wijzigt hij bijlage I dienovereenkomstig.

2. De Raad stelt de betrokken natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen in kennis van het in lid 1 bedoelde besluit en van de redenen voor plaatsing op de lijst, hetzij rechtstreeks, indien het adres bekend is, hetzij door een kennisgeving te publiceren, zodat deze personen daarover opmerkingen kunnen indienen.

▼B

3. Indien er opmerkingen worden ingediend of substantieel nieuw bewijsmateriaal wordt overgelegd, toetst de Raad het in lid 1 bedoelde besluit en worden de betrokken natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen dienovereenkomstig geïnformeerd.

4. De lijst in bijlage I wordt vanaf 21 maart 2011 regelmatig, en ten minste om de 12 maanden, opnieuw bezien.

Artikel 13

1. De lidstaten stellen de voorschriften vast betreffende de sancties op inbreuken op de bepalingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de regels ten uitvoer worden gelegd. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

2. De lidstaten delen de voorschriften na de inwerkingtreding van deze verordening onverwijld mede aan de Commissie en melden alle latere wijzigingen ervan.

Artikel 14

Waar er in deze verordening sprake is van een meldingsplicht, of anderzijds van de verplichting de Commissie te informeren of met haar te communiceren, wordt daartoe gebruik gemaakt van het adres en de andere contactgegevens die zijn vermeld in bijlage II.

Artikel 15

Deze verordening is van toepassing:

a) op het grondgebied van de Unie;

b) aan boord van vliegtuigen of vaartuigen die onder de rechtsbevoegdheid van een lidstaat vallen;

c) op alle zich op of buiten het grondgebied van de Unie bevindende natuurlijke personen die onderdaan van een lidstaat zijn;

d) op alle volgens het recht van een lidstaat erkende of opgerichte rechtspersonen, entiteiten of lichamen;

e) op alle rechtspersonen, entiteiten of lichamen ten aanzien van alle geheel of gedeeltelijk binnen de Unie verrichte zakelijke transacties.

Artikel 16

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼M6

BIJLAGE I

A. Lijst van de in artikel 2, lid 1, bedoelde natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten en lichamen

	Naam (en eventuele aliassen)	Informatie ter identificatie	Redenen voor plaatsing op de lijst
▼M8 1.	Mohamed Hosni Elsayed Mubarak	Voormalig president van de Arabische Republiek Egypte Geboortedatum: 4.5.1928 Man	(Overleden) persoon naar wiens activiteiten door de Egyptische autoriteiten een gerechtelijk onderzoek of een gerechtelijke procedure voor de ontneming van vermogensbestanddelen in gang is gezet naar aanleiding van een definitieve rechterlijke beslissing betreffende het verduisteren van overheidsgelden, op basis van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
▼M6 2.	Suzanne Saleh Thabet	Echtgenote van de heer Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, voormalig president van de Arabische Republiek Egypte Geboortedatum: 28.2.1941 Vrouw	Gelieerd aan Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, tegen wie de Egyptische autoriteiten rechtsvervolging hebben ingesteld of een procedure voor de ontneming van vermogensbestanddelen in gang hebben gezet naar aanleiding van een definitieve rechterlijke beslissing betreffende het verduisteren van overheidsgelden, op basis van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
3.	Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak	Zoon van de heer Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, voormalig president van de Arabische Republiek Egypte Geboortedatum: 26.11.1960 Man	De Egyptische autoriteiten zijn tot rechtsvervolging van deze persoon overgegaan of hebben tegen hem een procedure voor de ontneming van vermogensbestanddelen in gang gezet naar aanleiding van een definitieve rechterlijke beslissing betreffende het verduisteren van overheidsgelden, op basis van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
▼M8 4.	Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (ook bekend als Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh)	Echtgenote van de heer Alaa Mohamed Elsayed Mubarak, zoon van de voormalige president van de Arabische Republiek Egypte Geboortedatum: 5.10.1971 Vrouw	De Egyptische autoriteiten zijn tot rechtsvervolging van deze persoon overgegaan of hebben tegen haar een procedure voor de ontneming van vermogensbestanddelen in gang gezet naar aanleiding van een definitieve rechterlijke beslissing betreffende het verduisteren van overheidsgelden, op basis van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie; zij is gelieerd aan Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
▼M6 5.	Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak	Zoon van de heer Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, voormalig president van de Arabische Republiek Egypte Geboortedatum: 28.12.1963 Man	De Egyptische autoriteiten zijn tot rechtsvervolging van deze persoon overgegaan of hebben tegen hem een procedure voor de ontneming van vermogensbestanddelen in gang gezet naar aanleiding van een definitieve rechterlijke beslissing betreffende het verduisteren van overheidsgelden, op basis van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
6.	Khadiga Mahmoud El Gammal	Echtgenote van de heer Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, zoon van de voormalige president van de Arabische Republiek Egypte Geboortedatum: 13.10.1982 Vrouw	De Egyptische autoriteiten zijn tot rechtsvervolging van deze persoon overgegaan of hebben tegen hem een procedure voor de ontneming van vermogensbestanddelen in gang gezet naar aanleiding van een definitieve rechterlijke beslissing betreffende het verduisteren van overheidsgelden, op basis van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie; is gelieerd aan Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.

▼M6

	Naam (en eventuele aliassen)	Informatie ter identificatie	Redenen voor plaatsing op de lijst
15.	Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana	Voormalig minister van Toerisme Geboortedatum: 20.2.1959 Man	De Egyptische autoriteiten zijn overgegaan tot rechtsvervolging van deze persoon wegens het verduisteren van overheidsgelden, op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
18.	Habib Ibrahim Habib Eladli	Voormalig minister van Binnenlandse Zaken Geboortedatum: 1.3.1938 Man	De Egyptische autoriteiten zijn overgegaan tot rechtsvervolging van deze persoon wegens het verduisteren van overheidsgelden, op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
19.	Elham Sayed Salem Sharshar	Echtgenote van de heer Habib Ibrahim Eladli Geboortedatum: 23.1.1963 Vrouw	Tegen deze persoon is rechtsvervolging ingesteld wegens het verduisteren van overheidsgelden, op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie; is gelieerd aan Habib Ibrahim Eladli.

▼M8

B. Rechten van de verdediging en recht op effectieve rechtsbescherming volgens het Egyptische recht:

De rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming

Uit de artikelen 54, 97 en 98 van de Egyptische grondwet, de artikelen 77, 78, 124, 199, 214, 271, 272 en 277 van het Egyptische wetboek van strafvordering en de artikelen 93 en 94 van de Egyptische wet inzake de advocatuur (Wet nr. 17 van 1983) blijkt dat de Egyptische wetgeving de volgende rechten waarborgt:

— voor iedere persoon die van een strafbaar feit wordt verdacht of beschuldigd:

1. het recht op rechterlijke toetsing van elke wet en elk administratief besluit;
2. het recht zichzelf te verdedigen of te worden bijgestaan door een raadsman naar eigen keuze of, indien de verdachte onvoldoende middelen heeft om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een raadsman te worden bijgestaan indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit vereisen;

— voor iedere persoon die formeel in staat van beschuldiging van een strafbaar feit is gesteld:

1. het recht onverwijld en in een taal die hij verstaat, nauwkeurig geïnformeerd te worden over de aard en de grond van de tegen hem ingebrachte beschuldiging;
2. het recht op de tijd en de faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging;
3. het recht getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en de verschijning en ondervraging van getuigen à decharge te bewerkstelligen onder dezelfde voorwaarden als voor getuigen à charge;
4. het recht op kosteloze bijstand van een tolk indien hij de taal die in de rechtbank wordt gebruikt, niet verstaat of spreekt.

Toepassing van de rechten van verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming

1. Mohamed Hosni Elsayed Mubarak

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van de heer Mubarak werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende.

Zaak

Op 27 juni 2013 werd de heer Mubarak samen met twee andere personen aangeklaagd wegens het verduisteren van overheidsgelden. Op 17 november 2013 ging het proces tegen hen van start bij de strafrechtbank van Caïro. Op 21 mei 2014 werden de drie verdachten veroordeeld door deze rechtbank. De verdachten vochten het vonnis aan bij het Hof van Cassatie. Op 13 januari 2015 vernietigde het Hof van Cassatie het vonnis en

▼M8

gaf opdracht tot een nieuw proces. In dit nieuwe proces werden op 4 en 29 april 2015 door de partijen mondelinge opmerkingen gemaakt en schriftelijke stukken ingediend. Op 9 mei 2015 veroordeelde de strafrechter van Caïro de verdachten en gelastte hij de terugbetaling van de verduisterde middelen en de betaling van een geldboete. Op 24 mei 2015 werd hiertegen hoger beroep ingesteld bij het Hof van Cassatie. Op 9 januari 2016 bekrachtigde het Hof van Cassatie de veroordelingen. Op 8 maart 2016 kwamen de verdachten tot een schikking binnen de Commissie van deskundigen die de minister-president bij Decreet nr. 2873 van 2015 had ingesteld. Deze schikking werd op 9 maart 2016 door de ministerraad goedgekeurd. De procureur-generaal heeft deze schikking niet aan het Hof van Cassatie voorgelegd ter definitieve goedkeuring, omdat de Commissie van deskundigen niet de ter zake bevoegde commissie was. Het staat de verdachten vrij een verzoek tot schikking in te dienen bij de bevoegde commissie, de nationale commissie voor terugvordering van activa in het buitenland (National Committee for Recovery of Assets Located Abroad — NCRAA). In maart 2019 werd het bedrag van de geldboete teruggevorderd. De terug te betalen som wordt momenteel teruggevorderd in het kader van de rechtshulpverzoeken die de Egyptische autoriteiten tot twee derde landen hebben gericht.

2. Suzanne Saleh Thabet

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van mevrouw Thabet werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

Bevel tot bevriezing

Op 28 februari 2011 heeft de procureur-generaal mevrouw Thabet en andere personen verboden hun activa en tegoeden te vervreemden overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, zijn echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. Op 8 maart 2011 bevestigde de bevoegde strafrechter het verbod. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. Mevrouw Thabet heeft de uitspraak van 8 maart 2011 niet aangevochten.

3. Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van de heer Alaa Mubarak werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

Bevel tot bevriezing

Op 28 februari 2011 verbood de procureur-generaal de heer Alaa Mubarak en andere personen hun activa en tegoeden te vervreemden overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, diens echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. Op 8 maart 2011 bevestigde de bevoegde strafrechter het verbod. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. De heer Alaa Mubarak heeft de uitspraak van 8 maart 2011 niet aangevochten.

Eerste zaak

Op 30 mei 2012 werd de verdachte samen met een andere persoon verwezen naar de rechtbank (strafrechtbank van Caïro). Op 6 juni 2013 verwees de rechter de zaak voor nader onderzoek terug naar het openbaar ministerie. Na afronding van het onderzoek werd de zaak opnieuw verwezen naar de rechtbank. Op 15 september 2018 heeft de strafrechtbank

▼M8

van Caïro als volgt vonnis gewezen: (i) zij verzocht de Commissie van deskundigen die zij had aangewezen, het in juli 2018 aan de rechter voorgelegde deskundigenverslag aan te vullen; (ii) zij gelastte de aanhouding van de verdachten; en iii) zij verzocht de verdachten te verwijzen naar het nationaal comité voor de terugvordering van activa in het buitenland (NCRAA) met het oog op een mogelijke schikking. De verdachten vochten het aanhoudingsbevel met succes aan, en na een motie van wraking van de betrokken kamer van de strafrechtbank werd de zaak naar een andere kamer verwezen voor een onderzoek ten gronde, waarbij de verdachten op 22 februari 2020 werden vrijgesproken. Deze uitspraak is niet definitief en kan nog steeds door het openbaar ministerie worden aangevochten.

Tweede zaak

Op 27 juni 2013 werd de heer Alaa Mubarak samen met twee andere personen aangeklaagd wegens het verduisteren van overheidsgelden. Op 17 november 2013 ging het proces tegen hen van start bij de strafrechtbank van Caïro. Op 21 mei 2014 werden de drie verdachten veroordeeld door deze rechtbank. De verdachten vochten het vonnis aan bij het Hof van Cassatie. Op 13 januari 2015 vernietigde het Hof van Cassatie het vonnis en gaf opdracht tot een nieuw proces. In dit nieuwe proces werden op 4 en 29 april 2015 door de partijen mondelinge opmerkingen gemaakt en schriftelijke stukken ingediend. Op 9 mei 2015 veroordeelde de strafrechter van Caïro de verdachten en gelastte hij de terugbetaling van de verduisterde middelen en de betaling van een geldboete. Op 24 mei 2015 werd hiertegen hoger beroep ingesteld bij het Hof van Cassatie. Op 9 januari 2016 bekrachtigde het Hof van Cassatie de veroordelingen. Op 8 maart 2016 kwamen de verdachten tot een schikking binnen de Commissie van deskundigen die de minister-president bij Decreet nr. 2873 van 2015 had ingesteld. Deze schikking werd op 9 maart 2016 door de ministerraad goedgekeurd. De procureur-generaal heeft deze schikking niet aan het Hof van Cassatie voorgelegd ter definitieve goedkeuring, omdat de Commissie van deskundigen niet de ter zake bevoegde commissie was. Het staat de verdachten vrij een verzoek tot schikking in te dienen bij de bevoegde commissie, de nationale commissie voor terugvordering van activa in het buitenland (National Committee for Recovery of Assets Abroad — NCRAA). In maart 2019 werd het bedrag van de geldboete teruggevorderd. De terug te betalen som wordt momenteel teruggevorderd in het kader van de rechtshulpverzoeken die de Egyptische autoriteiten tot twee derde landen hebben gericht.

4. Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van mevrouw Rasekh werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

Bevel tot bevriezing

Op 28 februari 2011 heeft de procureur-generaal mevrouw Rasekh en andere personen verboden hun activa en tegoeden te vervreemden overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, zijn echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. Op 8 maart 2011 bevestigde de bevoegde strafrechter het verbod. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. Mevrouw Rasekh heeft de uitspraak van 8 maart 2011 niet aangevochten.

5. Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van de heer Gamal Mubarak werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

▼M8

Bevel tot bevriezing

Op 28 februari 2011 verbood de procureur-generaal de heer Gamal Mubarak en andere personen hun activa en tegoeden te vervreemden overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, zijn echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. Op 8 maart 2011 bevestigde de bevoegde strafrechter het verbod. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. De heer Gamal Mubarak heeft de uitspraak van 8 maart 2011 niet aangevochten.

Eerste zaak

Op 30 mei 2012 zijn de heer Gamal Mubarak en een andere persoon verwezen naar de rechter (strafrechtbank van Caïro). Op 6 juni 2013 verwees de rechter de zaak voor nader onderzoek terug naar het openbaar ministerie. Na afronding van het onderzoek werd de zaak opnieuw verwezen naar de rechtbank. Op 15 september 2018 heeft de strafrechtbank van Caïro als volgt vonnis gewezen: (i) zij verzocht de Commissie van deskundigen die zij had aangewezen, het in juli 2018 aan de rechter voorgelegde deskundigenverslag aan te vullen; (ii) zij gelastte de aanhouding van de verdachten; en iii) zij verzocht de verdachten te verwijzen naar het nationaal comité voor de terugvordering van activa in het buitenland (NCRAA) met het oog op een mogelijke schikking. De verdachten vochten het aanhoudingsbevel met succes aan, en na een motie van wraking van de betrokken kamer van de strafrechtbank werd de zaak naar een andere kamer verwezen voor een onderzoek ten gronde, waarbij de verdachten op 22 februari 2020 werden vrijgesproken. Deze uitspraak is niet definitief en kan nog steeds door het openbaar ministerie worden aangevochten.

Tweede zaak

Op 27 juni 2013 werd de heer Gamal Mubarak samen met twee andere personen aangeklaagd wegens het verduisteren van overheidsgelden, en op 17 november 2013 ging het strafproces tegen hen van start bij de strafrechtbank van Caïro. Op 21 mei 2014 werden de drie verdachten veroordeeld door deze rechtbank. De verdachten vochten het vonnis aan bij het Hof van Cassatie. Op 13 januari 2015 vernietigde het Hof van Cassatie het vonnis en gaf opdracht tot een nieuw proces. In dit nieuwe proces werden op 4 en 29 april 2015 door de partijen mondelinge opmerkingen gemaakt en schriftelijke stukken ingediend. Op 9 mei 2015 veroordeelde de strafrechter van Caïro de verdachten en gelastte hij de terugbetaling van de verduisterde middelen en de betaling van een geldboete. Op 24 mei 2015 werd hiertegen hoger beroep ingesteld bij het Hof van Cassatie. Op 9 januari 2016 bekrachtigde het Hof van Cassatie de veroordelingen. Op 8 maart 2016 kwamen de verdachten tot een schikking binnen de Commissie van deskundigen die de minister-president bij Decreet nr. 2873 van 2015 had ingesteld. Deze schikking werd op 9 maart 2016 door de ministerraad goedgekeurd. De procureur-generaal heeft de schikking niet aan het Hof van Cassatie voorgelegd ter definitieve goedkeuring, omdat de Commissie van deskundigen niet de ter zake bevoegde commissie was. Het staat de verdachten vrij een verzoek tot schikking in te dienen bij de bevoegde commissie, de nationale commissie voor terugvordering van activa in het buitenland (National Committee for Recovery of Assets Located Abroad — NCRAA). In maart 2019 werd het bedrag van de geldboete teruggevorderd. De terug te betalen som wordt momenteel teruggevorderd in het kader van de rechtshulpverzoeken die de Egyptische autoriteiten tot twee derde landen hebben gericht.

6. Khadiga Mahmoud El Gammal

Uit de informatie in het dossier van de Raad blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van mevrouw El Gammal werden gerespecteerd in de strafprocedures waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

▼**M8**

Bevel tot bevriezing

Op 28 februari 2011 heeft de procureur-generaal mevrouw Khadiga El Gammal en andere personen verboden hun activa en tegoeden te vervreemden overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, zijn echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. Op 8 maart 2011 bevestigde de bevoegde strafrechter het verbod. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. Mevrouw El Gammal heeft de uitspraak van 8 maart 2011 niet aangevochten.

15. Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van de heer Garrana werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

Zaak

Het onderzoek naar het ten laste gelegde feit (de verduistering van overheidsgelden of -activa) loopt nog. De Raad heeft geen aanwijzingen gevonden dat de rechten van de verdediging of het recht op effectieve rechtsbescherming van de heer Garrana niet in acht zijn genomen.

18. Habib Ibrahim Habib Eladli

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van de heer Eladli werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

Zaak

De heer Eladli werd door de onderzoeksrechter verwezen naar de bevoegde rechtbank op beschuldiging van verduistering van overheidsgelden. Op 7 februari 2016 besloot de rechter dat de activa van de heer Eladli, van zijn echtgenote en van zijn minderjarige zoon moesten worden bevroren. Op basis van deze uitspraak heeft de procureur-generaal op 10 februari 2016 een beslissing tot bevriezing genomen overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, zijn echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. Op 15 april 2017 werd de verdachte veroordeeld. De verdachte vocht het vonnis aan bij het Hof van Cassatie, dat het vonnis op 11 januari 2018 vernietigde en opdracht gaf tot een nieuw proces. In het kader van het nieuwe proces werd hij op 9 mei 2019 tot een geldboete veroordeeld. Zowel het openbaar ministerie als de heer Eladli stelden tegen die uitspraak hoger beroep in bij het Hof van Cassatie. De zaak is nog aanhangig bij het Hof.

19. Elham Sayed Salem Sharshar

Uit de informatie in het Raadsdossier blijkt dat de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechtsbescherming van mevrouw Sharshar werden geëerbiedigd tijdens het proces waarop de Raad zich heeft gebaseerd. Dit blijkt met name uit het volgende:

▼**M8**

Bevel tot bevriezing	
De echtgenoot van mevrouw Sharshar werd door de onderzoeksrechter verwezen naar de bevoegde rechtbank op beschuldiging van verduistering van overheidsgelden. Op 7 februari 2016 besloot de rechter tot bevriezing van de activa van haar echtgenoot, van haarzelf en van hun minderjarige zoon. Op basis van deze uitspraak heeft de procureur-generaal op 10 februari 2016 een beslissing tot bevriezing genomen overeenkomstig artikel 208 bis van het Egyptische wetboek van strafvordering, op grond waarvan de procureur-generaal een verdachte, zijn echtgenote en zijn kinderen kan verbieden hun tegoeden te vervreemden indien er reden is om aan te nemen dat die tegoeden de illegale opbrengst vormen van misdrijven waarvan de betrokkene verdacht wordt. De wetgeving van de Arabische Republiek Egypte geeft verdachten het recht om tegen het bevel van de rechtbank beroep aan te tekenen bij diezelfde rechtbank. Mevrouw Sharshar heeft de uitspraak van de rechtspraak niet aangevochten.	

▼B

BIJLAGE II

Lijst van de bevoegde autoriteiten in de lidstaten als bedoeld in artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 1, artikel 7, en artikel 9, lid 1, onder a), en adres voor kennisgevingen aan de Commissie

▼M7

BELGIË

https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/beleidsthemas/vrede_en_veiligheid/sancties

https://diplomatie.belgium.be/fr/politique/themes_politiques/paix_et_securite/sanctions

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BULGARIJE

https://www.mfa.bg/en/101

TSJECHIË

www.financnianalytickyurad.cz/mezinarodni-sankce.html

DENEMARKEN

http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/

DUITSLAND

http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html

ESTLAND

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IERLAND

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRIEKENLAND

http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

SPANJE

http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx

FRANKRIJK

http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/

KROATIË

http://www.mvep.hr/sankcije

ITALIË

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

CYPRUS

http://www.mfa.gov.cy/mfa/mfa2016.nsf/mfa35_en/mfa35_en?OpenDocument

LETLAND

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITOUWEN

http://www.urm.lt/sanctions

LUXEMBURG

https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/mesures-restrictives.html

▼**M7**

HONGARIJE

http://www.kormany.hu/download/9/2a/f0000/EU%20szankci%C3%B3s%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3_20170214_final.pdf

MALTA

https://foreignaffairs.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/Sanctions-Monitoring-Board.aspx

NEDERLAND

https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties

OOSTENRIJK

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLEN

https://www.gov.pl/web/dyplomacja

PORTUGAL

http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx

ROEMENIË

http://www.mae.ro/node/1548

SLOVENIË

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SLOWAKIJE

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLAND

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

ZWEDEN

http://www.ud.se/sanktioner

VERENIGD KONINKRIJK

https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions

Adres voor kennisgevingen aan de Europese Commissie:

Europese Commissie
Dienst Instrumenten voor het buitenlands beleid (FPI)
EEAS 07/99
B-1049 Brussel, België
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu